

GEEN VAN DE
IDYLLISCHE
PLAATJES IS
ER OOK
GEKOMEN

LARA

Twee jaar geleden eindigde de relatie met de vader van mijn kinderen. De koek was eigenlijk nog lang niet op, maar wel tot gruis vermalen door alle spanningen en miscommunicatie in huis. Ik besloot ergens anders te gaan wonen en vanaf dat moment was ik co-ouder. Niet het perfecte plaatje dat ik in mijn hoofd had toen we besloten een gezin te starten.

Toen ik zwanger was van onze eerste zoon, had ik vaak beelden in mijn hoofd van hoe ons leven zou zijn. Vader en zoon, voetballend in een weide met uitzicht op een zee van wilde bloemen. Ik zwanger van ons tweede kindje, een meisje, toekijkend vanaf een houten bankje hoe zij lachend over elkaar tuimelden met een bal tussen hen in. Geen van de idyllische plaatjes uit mijn gedachten is er ooit gekomen. Ons tweede kind bleek een jongen en het voetballen doen ze wel; maar met z'n drieën in de tuin van de droomboerderij die we samen kochten, en waarin ik slechts vijf maanden heb gewoond.

Wat ik nooit had dŕven dromen, is dat het eigenlijk allemaal heel goed heeft uitgepakt. Bijna zou ik het co-ouderschap aanraden aan elke ouder die ook nog tijd voor zichzelf wil. De halve week zijn ze bij mij en krijgen ze – los van de dagen op de opvang – mijn onverdeelde aandacht. De andere helft gaan ze los bij hun vader op het erf en zijn ze nergens anders beter af. Zij ravotten met kleine tractors door de modder; ik dartel zo nu en dan weer door de kroeg.

Sinds de scheiding heb ik ineens weer tijd voor mezelf. Naast moeder, ben ik namelijk ook nog Lara. Een (redelijk) jonge vrouw met haar eigen hobby's en dromen. Bijna was ik vergeten dat ik dol ben op lekker uit eten gaan met vriendinnen, een hele dag vullen met domme series bingen en ik schrijf ook al jaren aan een roman. Met een druk gezin raakt die niet-moederkant toch een beetje in de vergetelheid. Je kunt daar natuurlijk afspraken over maken met je partner, maar voor ons was dat een katalysator voor nog meer discussies in huis. Nu overleg ik vooral met... mezelf. En dat pakt goed uit.

Als mijn kinderen dan na een aantal dagen afwezigheid weer aan komen denderen alsof ze mij in geen jaren gezien hebben, kan ik ze volledig opgeladen door alle me-time weer in mijn armen sluiten. Het perfecte plaatje, als je het mij vraagt. □

Lara Steenvoorden (35)
is hoofdredacteur van
Me-to-We en moeder van
Rijk (3) en Lex (2).